

Fârsî, Tahran 1368 hş., s. 485-486; M. Bâkr Bürka, *Sühanverân-i Nâmî-yi Mu'âşir-i Îrân*, Kum 1373 hş., V, 3053-3059; Behrûz Eymâni, "Ahmed Gülçin-i Meânî, Hûdâvend-i Meânî", *Âyîne-i Mirâs*, sy. 9, Tahran 1379 hş., s. 67-81; a.mlf., "Ahvâl ve Âşâr-i Üstâd Ahmed Gülçin-i Meânî", *Kitâb-i Mâh-i Külliyyât*, sy. 63, Tahran 1382 hş., s. 20-33; a.mlf., "Yâdî ez Üstâd Ahmed Gülçin-i Meânî", *Peyâm-i Bahâristân*, sy. 24, Tahran 1382 hş., s. 33-38; İrec Efşâr, "Yâdî: Nâmehâ-yi Ahmed Gülçin-i Meânî", *Âyîne-i Mirâs*, sy. 13, Tahran 1380 hş., s. 47-53; a.mlf., "Gölçin Maânî, Ahmed", *Elr.*, XI, 67-68; Pervîn Gülçin-i Meânî, "Dû Gazel Çâb Neşode be Yâd-i Sevvomîn-i Sâl-i Hâmûşî-yi Üstâd Ahmed Gülçin-i Meânî", *Buhârâ*, sy. 28, Tahran 1381 hş., s. 165-168; a.mlf., "Ceng-i Meânî: Pişgûftâr-i Tedvîn: Ahmed Gülçin-i Meânî", *Zâmine-i Âyîne-i Mirâs*, sy. 7, Tahran 1385 hş., s. 1-27; Seyyid Ahmed Alevî, "Seyrî der Maķâlât-i Üstâd Ahmed Gülçin-i Meânî", *Peyâm-i Bahâristân*, sy. 24, Tahran 1382 hş., s. 39-40; Mahmûd Sâdîkzâde, "Berresi Kârbord-i Envâîi Tekrâr der Eşâr-i Gülçin-i Meânî", *Tâhâkât-i Ta'limî ve Ğinâ-yi Zebân ve Edeb-i Fârsî*, sy. 9, Büsehr 1390 hş., s. 61-84.

RIZA KURTULUŞ

192). 1877-1878 Osmanlı-Rus Savaşı'nda İstanbul'a gelen muhacirlere yardım ederken tifüse yakalandı (Babinger, s. 395) ve 1878'de öldü. Kabri Karacaahmet Mezarlığı'ndadır. Bursali Mehmed Tâhir kabrin Miskinler Tekkesi civarında bulunduğu ve mezar taşının olmadığını söyler (*Osmanlı Müellifleri*, III, 49).

Ahmed Hilmi Efendi'nin Alman istatistik ve siyasal ekonomi uzmanı Otto Hübiner'den yaptığı tercüme *İlm-i Tedbîr-i Servet* adıyla basılmış (İstanbul 1286) ve mekteb-i rûşdiyye talebesine faydalı olacağı düşüncesiyle 1000 nüshasının satın alınmasına karar verilmiştir (BA, I. DH. 592/41225). Ancak onun en önemli eseri Maârif-i Umûmiye Nâzırı Ahmed Kemal Paşa'nın teşvikile başladığı, 1865'te William Chambers tarafından yazılan *Chambers's Historical Questions with Answers: Embracing Ancient and Modern History* adlı kitaptan *Târîh-i Umûmî* adıyla yaptığı tercümedir. Ahmed Hilmi bu tercümeni farklı tarihlerde farklı edisyonlar halinde neşretmiştir. 19 Aralık 1866 ve Ekim 1868'de yapılan birinci edisyonun iki cilt olduğu anlaşılmaktadır. Kitapların sonunda I. cildin Matbaa-i Âmire'de, II. cildin Mekteb-i Harbiyye-i Hazret-i Şâhâne Matbaası'nda basıldığı belirtilmektedir. Ancak Şûrâ-yi Devlet'in yaptığı bir soruşturmeye verilen cevapta I. cildin ilk defa 600 nüsha olarak Matbaa-i Âmire'de, ikinci defa 700 nüsha olarak ve üçte birinden fazlasının Mekteb-i Harbiyye Matbaası'nda basıldığı ifade edilmektedir. II. cilt ise 1200 nüsha olarak ve üçte birinden fazlası yine Mekteb-i Mülkiyye Matbaası'nda basılmıştır (BA, SD 205/52). *Târîh-i Umûmî*'nın I. cildinin Mekteb-i Mülkiyye başta olmak üzere okullarda ders kitabı şeklinde okutulmasına karar verilmiştir. Eserin V. cildi 1876, VI. cildi 1877'de Matbaa-i Âmire'de basılmıştır. Tercümenin neşrinin on iki cilt halinde planlandığı anlaşılmaktadır (BA, MF. Mkt. 4/88). Tamamladığı her bir cilt için Ahmed Hilmi'ye 5000 kuruş verilmiştir. Ancak eserin ikinci edisyonunda yayımlanan III ve IV. ciltlerin nüshalarına ulaşlamamıştır. *Târîh-i Umûmî*'nın özellikle VI. cildi İslâm tarihini kapsamakta ve 1258'de Bağdat'ın Moğollar tarafından işgaliyile sona ermektedir. Bu kısımda müellif, Chambers'ten değil daha çok Müneccimbaşı'nın *Sahâifü'l-ahbâr*'ından yararlanmıştır. Tercümenin önemi ilk defa Türkçe olarak basılan genel dünya tarihi niteliğinde bir eser olmasıdır. Osmanlı-Türk tarih yazıcılığında yeni bir aşamaya

işaret eden eser ilerde yazılacak umumi tarihlerin öncüsü kabul edilmiştir.

Ahmed Hilmi, Victor Hugo'nun *Hernani* adlı eserini de tercüme etmiş ve basımı için kendisine Meclis-i Maârif'ten muvakat bir ruhsatname verilmiştir (16 Zilkade 1290 [5 Ocak 1874]; BA, MF. Mkt. 16/66). Fakat kataloglarda onun bir *Hernani* çevirisine rastlanmamaktadır. Franz Babinger (s. 395-396) Hilmi Efendi'nin hayatının sonuna doğru, Johannes Schiltberger'in *Reisen des Johannes Schiltberger aus München in Europa, Asia und Afrika von 1394 bis 1427* adlı eserinin 1879'da Londra'da J. Buchan Telfer tarafından *The Bondage and Travels of Johann Schiltberger: A Native of Bavaria in Europe, Asia, and Africa 1396-1427* ismiyle yapılan İngilizce tercumesini Türkçeye çevirmekle meşgul olduğunu belirtmektedir.

BİBLİYOGRAFYA :

A. D. Mordtmann, *İstanbul ve Yeni Osmanlılar: Bir Osmanlı'dan Siyasi Sosyal ve Biyografik Manzara* (trc. G. Habermann-Songu), İstanbul 1999, s. 102-103; M. K., *Türkiye'de Meclis-i Meb'ûsân*, Kahire 1907, I, 192; *Osmanlı Müellifleri*, III, 49; İbnülemin, *Son Sadrazamlar*, III, 1308; Ercüment Kur'an, "Ottoman Historiography of the Tanzimat Period", *Historians of the Middle East* (ed. B. Lewis – P. M. Holt), London 1962, s. 422-429; Babinger (Üçok), s. 395-396; Hakan T. Karateke, "Ondokuzuncu Yüzyıl Osmanlı Tarihçyziminde Yeni Dönemlendirme Modeleri", *Osmanlı Sarayında Tarihçyzim* (der. H. Erdem Çipa – Emine Fetvacı, trc. Mete Tunçay), İstanbul 2014, s. 169-170; B. Lewis, "Ahmed Hilmi Efendi", *El^p* (Ing.), III, 392. CENGİZ YOLCU

- └ AHMED HATÎB SAMBASÎ
 - └ (bk. SAMBASÎ).
- └ AHMED HİLMI EFENDÎ
 - └ (ö. 1878)
- └ Mütercim ve tarihçi.

İstanbul Üsküdar'da doğdu. İlk öğrenimi tamamladıktan sonra Tercüme Odası'nda yetişti ve burada görev aldı. Ahmed Hilmi'nin Tebriz şehbenderi olduğu ve ardından Tahran Sefâreti'nde görev yaptığına dair kayıtlar vardır. Mekteb-i Mülkiyye'de târîh-i umûmî ve coğrafya hocalığında bulundu. Dârûlmuallimîn'in İslahi sırasında burada da târîh-i umûmî mualimliği yaptı (BA, I. DH 636/44219). 1865'te Maarif Nezâreti'nde teşkil edilen Tercüme Cerniyeti'ne üye seçildi. Bu cerniyette Postahâne-i Âmire Nâzırı Kadri Beyefendi, Erkân-i Harbiyye'den Miralay Mehmed Ali Bey, Mühendishâne'den Kaymakam Nûri Bey, Meclis-i Vâlâ mütercimlerinden Aleksandr Efendi, Tercüme Odası hulefâsına ve Re'fet Bey, kâtip olarak da Tercüme Odası hulefâsına Mehmed Şevki Efendi (Türkî kâtip-i evveli), Mektûbî-i Sadr-i Âlî hulefâsına Nûri Bey (Türkî kâtip-i sâñisi) ve Tercüme Odası hulefâsına Kardis Efendi (Fransızca kâtipi) gibi şâh-siyetlerle birlikte çalıştı (BA, A. Mkt. MHM. 336/37). 23 Aralık 1876'da yürürlüğe giren Kânûn-ı Esâsi'ye göre yapılan seçimler neticesinde Dersâdet mebusu seçildi (*Türkiye'de Meclis-i Meb'ûsân*, I,

AHMED KEŞFÎ EFENDÎ

(ö. 1160/1747)

Osmâni âlimi.

Bulgaristan'ın güneybatısında bugün Sofya iline bağlı Samakov (Samokov) şehrinde doğdu. Babası Ebûbekir, dedesi Mehmed, büyük dedesi Rîdvan adını taşımaktadır. Ahmed Keşfî Efendi, bir âlim ve müellif olması yanında memleketinde bir vakıf kütüphanesinin kurucusu olarak da şöhret kazanmıştır. 1120 yılı Ramazan ayında (Kasım-Aralık 1708) büyük ihtiyalle Mekke'ye giderken Şam'a uğradı ve Selimiye Medresesi'nde müderrislik yapan Abdülgânî en-Nablusî ile tanışıp bilgi alışverişinde bulundu, kendisinden icâzet aldı. Süyûtî'nin *el-Câmi'u's-şâqîr*'i ile onun hadise dair diğer eserlerini riva-yet yetkisini içeren bir icâzettâmeyeye de sahiptir (Sofya Millî Ktp., Or., nr. 1037, vr. 2^b-3^a; Or., nr. 1618, vr. 175^b-176^a). Ayrıca

İbrâhim b. Ahmed el-Celvetî'den Şeyh Ebû'l-Hasan eş-Şâzelî'ye ait *Hizbü'l-bâhî*'ı telkin içâzeti aldı (Sofya Millî Ktp., Or., nr. 2235, vr. 102^a).

Aynı zamanda iyi bir müstensih olan Ahmed Keşfî Efendi tasavvuf, kelâm, hadis, tefsir gibi alanlarda temel kaynaklardan toplam 101 cilt kitap istinsah etti. Bunlar arasında Süyûtî ve Ali el-Kârî'nin bazı eserleriyle İbn Melek'in *Şerhü Meşâbihi's-sünne*'si (Sofya Millî Ktp., Or., nr. 2023), ayrıca İbrâhim el-Halebî'nin *Mülteka'l-ebhur'u*, Zeynûddin İbn Nûcaym'in *el-Eşbâh ve'n-nezâ'îr'i ile el-Ferâ'iżü's-Sirâciyye* ve bunların şerhleri başta olmak üzere fıkha dair yirmi altı eser vardır. En erken tarihli istinsahı İbn Melek'e ait *Şerhu Menâri'l-envâr* olup Mart 1685 tarihlidir (Sofya Millî Ktp., Or., nr. 1584). Sarı Abdullah Efendi'nin 1033'te (1624) yazdığı *Semerâtü'l-fuâd'*ın istinsahını 29 Mart 1727'de bitirmiş olması (Sofya Millî Ktp., Or., nr. 2207) onun yaklaşık yarı asır boyunca müstensihlik yaptığı göstermektedir.

Ahmed Keşfî bir kitap âşıgydı. Çoğu fıkıh, hadis, tasavvuf ve tefsire dair 300 kûsûr ciltten oluşan kütüphanesi XIX. yüzyılın ortalarında Müşir Mehmed Hürev Paşa tarafından Samakov Vakîf Halk Kütüphanesi'nin bir parçası haline getirildi. 1272 (1856) tarihli *Hâsiyetü'l-İşâm 'ale't-Taşdîkât*'ın bir nûshası üzerinde, Ahmed Keşfî'nin kendi adına bir medrese-sinin bulunduğu düşündürün bir not vardır. Muhtemelen şahsî kütüphanesine

ait kitaplardan önce bu medresede iken daha sonra Samakov Halk Vakîf Kütüphanesi'ne intikal etmiştir. Beyzâvî'nin *Envârû't-tenzîl* adlı tefsirinin başında yer alan bir nottan (Sofya Millî Ktp., Or., nr. 1475, vr. 1^a) bu eseri bazı talebelerine baştan sona kadar okuttuğu, burada adları yazılı talebelerinin eserin istinsah, tashih ve mukâbelesini yaptığı anlaşılmakta, bu dersleri de söz konusu medresede vermiş olması muhtemel görünmektedir.

Eserleri. 1. *Şerhü'l-Târikati'l-Muhammediyye*. Ahmed Keşfî, Birgîvî'nin eserine biri büyük, diğeri küçük iki şerh yazmıştır. Büyük şerh mukaddimesinde eseri, *eṭ-Târikatü'l-Muhammediyye*'nin muteber şerhlerinden iktibaslarla meydana getirdiğine işaret eder (Sofya Millî Ktp., Or., nr. 2364; Süleymaniye Ktp., Kılıç Ali Paşa, nr. 596/1, ilk cildi, Hamidiye, nr. 660; Nuruosmaniye Ktp., nr. 2447; Beyazıt Devlet Ktp., Bayezid, nr. 1611). Küçük şerh ise Hocazâde Abdünnasır Efendi'nin *Târikat-i Muhammediyye* üzerine yazdığı şerhe ilâveler yapılmak suretiyle oluşturulmuştur (Sofya Millî Ktp., Or., nr. 1037). 2. *el-Mecmû'atü'l-latîfe ve'l-cerîdetü'l-münîfe* (Sofya Millî Ktp., Or., nr. 666, müellif hattı; Tavşanlı Zeytinoğlu İlçe Halk Ktp., nr. 988). Tefsir, hadis, fıkıh ve coğrafya gibi ilimlere dair eserlerden seçilmiş metinler içerir. Müellif mukaddimesinde bu mecmuayı 1 Recep 1127'de (3 Temmuz 1715) tamamladıktan sonra bir ikincisini, onun ardından da 1133'te (1721) üçüncüsünü hazırladığını belirtir. 3. *Eḥādīs fi*

fazlî'l-ilmi ve şerefi ehlihî ve'l-ame-li bih. Eserde Süyûtî'nin *el-Câmi'u's-şaġîr'i* ile zevâidinden (*Ziyâdetü'l-Câmi'*) alınan rivayetler toplanmıştır (Sofya Millî Ktp., Or., nr. 1345, I; nr. 1555, IV). 4. *Eḥādīs mǖstemile 'ale'l-ezkâr ve'd-da'a-vât ve't-tesbîhât ve'l-hâcât*. Burada da *el-Câmi'u's-şaġîr* ile zevâidinde geçen dualar bir araya getirilmiştir (Sofya Millî Ktp., Or., nr. 2235, VI; nr. 1077, XVIII; Süleymaniye Ktp., Uşşâki Tekkesi, nr. 45, vr. 165-184, müellif hattı). 5. *Şerhü Ehâdîsi'l-erba'ine'l-ķudsîyye*. Ali el-Kârî'nin *el-Eḥâdîsü'l-ķudsîyyetü'l-erba'iniyye* adlı eserinin şerhidir (Sofya Millî Ktp., Or., nr. 1956, III, müellif hattı). 6. *Şerhü Ehâdîsi'l-erba'în*. Ali el-Kârî'nin *Erba'ûne hâdiṣen min cevâmi'l-lâkîm* adlı eserinin muteber şerhlerine dayanılarak yapılmış şerhidir (Sofya Millî Ktp., Or., nr. 1830, V; Süleymaniye Ktp., Serez, nr. 1521/2; Çelebi Abdullah Efendi, nr. 391/11, vr. 162-174; Damad İbrâhim Paşa, nr. 297/30). Hediye Gültekin, eser üzerine bir yüksek lisans tezi hazırlayarak Arapça metnini ve Türkçe tercumesini vermiştir (bk. bibl.). 7. *Erba'ûne hâdiṣen fi fazlî's-şalât 'ale'n-nebî* (Sofya Millî Ktp., Or., nr. 2235, IV).

BİBLİYOGRAFYA :

Kesfî'z-zunûn, II, 1112; *Hedîyyetü'l-ārifîn*, I, 174; Kehhâle, *Mu'cemü'l-mü'ellîfin*, I, 178; Catalogue of Arabic Manuscripts in SS Cyril and Methodius National Library Sofia Bulgaria: Hadith Sciences (haz. Stoyanka Kenderova, ed. M. Isa Waley), London 1995, s. 7, 50, 69, 93, 151, 194, 206, 220-222, 241, 242, 245-248, 253, 274-276, 309-310, 323, 343, 347, 359; Stoyanka Kenderova, Knigi, biblioteki i çitatelski interesu sred samokovskite musulmani, Sofia 2002, s. 90-106; a.mlf., *Bibliothèques et livres musulmans dans les territoires balkaniques de l'Empire ottoman*, Villeneuve-d'Ascq 2002, s. 167-184, 332-340, 358-367; a.mlf., "Ahmed el-Keşfî Efendi ot Samokov -Edin mesten tvorets i dariotel ot kraya na XVII- pârvata polovina na XVIII vek", *Istoriya na Mjusulmanskata Kultura po Bâlgarskite Zemi* (ed. R. Gradeva), Sofia 2001, s. 72-99; a.mlf., *Avtori sred turskoto naselenie na Samokov i tehnite turçeski izyavi*-V: Osmanistikata. İstorîcheski olgovori za badeştevo. Sbornik po slučaj 75 godišnjinata na dots. Mariya Mihaylova-Mravkarova, Sofya 2012, s. 30-41; a.mlf., "Les lecteurs de Samokov au XIXe siècle", RMM, sy. 87-88 (1999), s. 61-75; a.mlf., "Les livres musulmans. Centres de production dans les terres bulgares à l'époque ottomane", EB, sy. 16 (2009), s. 169-198; Huriye Martı, *el-Târikatü'l-Muhammediyye: Muhteva Analizi, Kaynakları ve Kaynaklık Değeri*, İstanbul 2012, s. 127-128; Hediye Gültekin, Samakovlu Ahmed Keşfî Efendi'nin "Cevâmi'u'l-Kelim Türü Kirk Hadis" Şerhi, Tercümesi, Târihî ve Tahâlî (yüksek lisans tezi, 2014), Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

STOYANKA KENDERJOVA

Ahmed Keşfî
Efendi'nin
Şerhü
Eḥādīsi'l-
erba'în adlı
eserinin
ilk ve son sayfaları
(Süleymaniye Ktp.,
Serez,
nr. 1521/2)